

Izhaja vsake sredo in soboto.

Uredništvo in uprava lista je v Ljubljani, Krekov trg št. 10.

„RDECI PRAPOR“ velja v Jugoslaviji mesečno 8 K; v zasedenem ozemlju (Primorju) četrtletno 9 lir, v Avstriji, Češkoslovaški, Madžarski in Nemčiji četrtletno 36 igsl. K; v Ameriki polletno 1 dolar.

GLASILO KOMUNISTIČNE STRANKE JUGOSLAVIJE.

Število komunističnih poslancev.

Komunistična Stranka je dobila:	
V Srbiji z Macedon.	31 poslan.
V Vojvodini	3 »
V Črni gori	4 »
Na Hrvatskem in v Slavoniji	7 »
V Bosni	4 »
V Dalmaciji	1 »
V Sloveniji	5 »
V celi državi	55 poslan.

Po številu izvoljenih poslancev je Komunistična Stranka Jugoslavije tretja po moči, dočim so socialpatrijotje na devetem mestu.

Zmešnjava.

(Izid volitev v Konstituanto.)

Navzlic pravemu Tisinemu terorju ni dobila nobena meščanska stranka niti približne večine pri volitvah. Radikalci in demokrati so nazadovani na celi črti, čeprav so eni kakor drugi računali na večino. Ti obe najmočnejši meščanske stranki ne predstavljata niti polovice izvoljenih poslancev. Pri volitvah, ki nikakor še niso dale resnične slike razpoloženja v ljudstvu, se je vendar jasno izkazalo, kako prav smo imeli komunisti, ko smo »začasno narodno predstavništvo« in njegove vlade imenovali samozvanim. Vse stranke skupaj, kar jih je bilo zastopanih v tem bivšem »parlamentu«, niso dosegle nadpolovične večine poslancev. Zato mora centralna vlada takoj odstopiti. Pokrajinska vlada v Sloveniji, ki sestoji iz klerikalcev in liberalcev, tudi ni dosegla niti polovice mandatov. Torej ne vlada v imenu ljudstva in če bi imela še kaj čuta »demokratske« dostojnosti, bi takoj odstopila. Na Hrvaškem je ban Laginja popolnoma poražen skupaj z demokrati. Propadli so tudi docela klerikalci. Vendar se »državotvorne« stranke krčevito drže na vladi. Pač težko je slovo od vladnih kas, napolnjenih od delavskih in kmečkih žuljev. Slika je podobna po vseh pokrajinah.

Pri volitvah so doživele katastrofalen polom takoimenovane »državotvorne« stranke, zlasti demokratska, ki je izven Srbije prišla skoro ob vse svoje mandate. Meščanske stranke so sicer dobile veliko večino, vendar med njimi ni nobene, ki bi imela jaseen program in voljo, da ga udelejuje. Zmešnjava bo odslej še večja kot v »začasnem narodnem predstavništvu«, ki ga nihče izvolil ni. Imamo celo vrsto meščanskih strank, ki so edine le v tem, da je treba zatirati kmeta in delavca, ki sta jih izvolila, ki pa se sicer diametralno razlikujejo v svojih namenih, v kolikor so ti sploh jasni pri njih.

Monarhija še nikakor ni pod streho in treba bo potrošiti precej denarja, da se bo našla za njo večina. Ministri, ki nimajo večine ljudstva za seboj, sicer sestavljajo nekako reakcionarno ustavo paragraf za paragrafom, vprašanje pa je, če bo ta ustava tudi sprejeta. Delavsko in kmečko ljudstvo bo v kratkem lahko videlo, kdo je lagal in kdo je govoril resnico v volilnem boju. Meščanske stranke skupaj s svojimi ponižnimi hlapci socialpatrijoti se bodo borile za vladne kase in, kakor doslej, teptale koristi delavnega ljudstva. Pozabile bodo na vse svoje obljube pri volilni agitaciji.

Komunistična stranka edina v tej veliki zmešnjavi, ki bo Konstituanta, ima jaseen program in ve, kaj hoče. Ona bo kot zastopnica delavnega in revnega ljudstva vasi in mest šla neustrašeno po začrtani poti naprej k ustvaritvi svojega programa. Upehi, ki jih je dosegla pri volitvah, so veliki. Vendar komunisti nikdar niso tajili, da potom parlamentarizma v buržoazni državi proletarijat nikdar ne bo prišel do končne osvoboditve. Potom energičnega nastopa bo iztrgal popuščanja od meščanskih oblastnikov, sovjetsko republiko pa bo ustvarila le socialna revolucija, ki zori v vsem svetu.

Ko bodo vse stranke, ki so lagale ljudstvo s sladkimi besedami, pozabile na interese svojih volilcev iz delavnih slojev, bo Komunistična Stranka edina, ki bo v dejanju pokazala, da je res stranka delavnega ljudstva. Zato pa se je bodo oklepale vedno širše množice, ki bodo s časom zbrale moč, potrebno za udelejujete vzvišenih ciljev komunizma.

Ženam proletarkam!

Vkljub vsem terorju, ki so ga meščanske stranke izvajale proti nam, so se volitve v konstituanto izvršile za delavstvo, za komunistično stranko predvsem povoljno. To je znak, da je tisti del človeštva, ki s svojim delom vzdržuje celi svet, zaveda, da edino v njem samem leži uganke, katero je treba rešiti, da se izkoplje z teh žalostnih razmer, v katere nas je pahnil kapitalistični sistem vladanja. Pri rešitvi te uganke pa ne zadostuje samo moški proletarijat, ampak potrebuje se ženskih moči, tistih moči, ki se zavedajo svojega dostojanstva, svoje naloge, ki jo morajo izvršiti v človečanstvu. Le v skupnem boju moža ob ženi se bo izvojeval sistem, ki bo zrušil kapitalistično družbo in rešil problem, v katerega je danes zamočan celi svet.

Sodružice! naša dolžnost je, da stopimo enkrat na plan, da pokažemo našo zmožnost in moč in da vržemo med ženski svet revolucionarno misel. Zavedajmo se, da izkoriščanje, ki ga me občutimo v današnji družbi, presega mnogo več kot pa izkoriščanje, kateremu je podvržen moški proletarijat. V splošnem smo izkoriščane kot žene brez izjeme in drugič smo izkoriščane žene

kot proletarke. In če se zavedamo tega, se čudimo samim sebi, da medtem, ko naši sodruzi delajo in razširjajo organizacije, potom katerih se bodo otresli teh kapitalističnih okovov, pa me žene spimo v vsakdanjosti, v plitvih mišljenjih, kako bi preprosile izkoriščevalce, da bi nam omilili naš položaj. Sodružice! proč s takim prosjačenjem, proč s klečeplastvom in zgradimo si močno organizacijo, potom katere si bomo lahko izvojevale takšno življenje, ki nam po vsej pravici pristaja.

Izmed vseh strank, ki obstojajo, je komunistična stranka tista stranka, ki zastopa interese vseh nas izkoriščanih, ki se bori za enakopravnost ženstva itd. Samo zmaga komunizma nas bo osvobodila vseh hlapčevskih spon, v katere sta nas vkljenila stoletna vzgoja in kapitalizem. Brene vsakdanjih izključno materijelnih skrbi nam bo olajšano in vzdignile se bomo do pravic človeka. Samo v komunistični stranki si bomo zgradile žensko organizacijo, ker edino ona zastopa težnje vseh trepečih. Zatorej vse duševne in telesne delavke, ven iz pozemeljskih stanovanjih, postrešij, iz tovarn in delavnic, iz pisarn, prodajaln v boj za osvobojenje celokupnega delavnega razreda. Stopite v revolucionarno organizacijo proletarijata!

Zato se poziva vse zavedne proletarke na skupen ženski sestanek, ki se bo vršil dne 19. decembra v Delavskem domu, Turjaški trg 2, ob 3. uri popoldne, kjer si bomo začrtale našo nadaljnjo pot za bodočnost.

Za pripr. ženski odbor KSJ. T. Čečeva.

Karl Radek:

Konec.

Obrekovalcem sovjetske Rusije.

(Iz tržaškega »Dela«.)

Da predoči nemškemu delavstvu nesposobnost ruskega komunizma, je objavil Dittmann članek: »O položaju nemškega delavstva v Rusiji«. Ti so prišli v Rusijo duševno in materijalno nepripravljeni, kljub svarilu zastopnikov Sovjetske Rusije. Naš slabi kruh jim ni dišal. Le z našo energijo je mogoče preskrbovati pri tem razdejanem prometu milijonsko armado in dati delavstvu ta slabi kruh. Njim niso ugajala stanovanja, kjer ni bilo naslonjačev, na potovanje niso dobili odev. Toda proletarski predbojevnik Wilhelm Dittmann jim ni rekel: »Prišli ste v deželo, ki je že skoro tri leta izpostavljena napadom svetovnih kapitalistov, katere je blokirana, katere ni vedno v stanu preskrbovati v zimi svojih vojakov z obuvalom in toplimi oblečili. Prišli ste v deželo, »da delujete kakor pionirji za socializem, da trpite in se bojujete in da ne zahtevate za se nobenih privilegijev.« Toda ne; Wilhelm Dittmann jim drži govor o nekulturnosti ruskih kmetov in delavcev in je dovolj podel, da jim kaže na ubožstvo s krvjo preplavljene dežele, na njeno rane in njeno lakot, kot dokaz proti tej de-

želi, proti komunizmu, ne pa kot dokaz proti zlobnemu kapitalističnemu svetu, ki je pahnil človeštvo v ta prepad. Nikdar nismo rekli evropskemu delavstvu, da se je v Sovjetski Rusiji uresničil socializem, da se tam cedi med in mleko. Rekli smo mu: »Socializem pride na svet nag kakor otrok, rodi se v bolečinah. Celotna generacija se bomo bojevali, stradali in trpeli, da ga bomo uresničili.« Kdor hoče vporabiti to stradanje, te rane kot argument proti socializmu, ta vzgaja delavstvo k suženjstvu in hoče, da ostane slednje vedno v bedi. Ako ni šel Dittmann med triletno imperijalistično vojno na ulico kričati proti bedi, proti lakoti, proti solzam in umazanosti in proti preliti krvi, katero je povzročila imperijalistična vojna, ako se je omejeval le na govore v parlamentu in najde šele tukaj v bojujoči se proletarski Rusiji lakoto in pomanjkanje in nad tem kriči, da pomaga s tem njenim sovražnikom, se je postavil sam izven vrst proletarijata in se postavil na sramotni oder med plačance kontrarevolucije.

Nastaja vprašanje, kako se je moglo zgoditi, da se je Dittmann, ki je šel v Rusijo, da se pogaja v imenu milijonske proletarske stranke za pristop v Tretjo Internacijo, vrnil s takimi »resnicami o Sovjetski Rusiji.«

Reči se mora, da nista spregovorila ne Dittmann, ne Crispian, za časa bivanja v Rusiji, ne v privatnem razgovoru, ne javno kako besedo o taktiki Komunistične stranke Rusije in o položaju v Rusiji, ki bi bile od daleč podobne sedanjim Dittmannovim člankom. Celotno omenila nista niti enkrat, da imata kaj načelnega proti naši politiki. Vsi govorniki Komunistične stranke Rusije so nastopili na kongresu ostro proti taktiki neodvisne stranke; Dittmannu se je celo očitalo, da je nastopal v novembru 1918 kot izdajalec proti Sovjetski Rusiji. Ako je to, kar pravi Dittmann o položaju v Rusiji in o taktiki Komunistične stranke Rusije resnica, zakaj se ni dvignil in izjavil: »Kdo pa ste vi obtožitelji?« Crispian in Dittmann sta se le drznila očitati nam, da ne bomo mogli kmetom vsiliti nikakega socializma. Toda nobeden od njiju se ni upal reči: »Vi niste proletarska stranka, vaša politika ni proletarska. Sovjetska Rusija ni proletarska država, in mi smo dolžni solidarizirati le s proletarsko državo.« Dittmann in Crispian sta se skušala vtihotapiti v Komunistično internacijo, skušala sta pridobiti zase take pogoje, ki bi jima omogočali uganjati v Komunistični internaciji izdajalsko politiko. Ko sta se prepričali, da ne trpi Komunistična internacija v svojih vratih nobenih dvoživk, da zahteva prelom z oportunistom, da je za izgon vsakega, ki noče delati jasno, neodrezno in odločno za revolucijo. Ko sta propadla s svojim sleparskim načrtom, sta sklenila ta dva zasačena malopridneža začeti proti Sovjetski Rusiji — temu

temelju Komunistične internacionale, ki jim je pokazala vrata — s svojimi napadi. Ako piše v istem listu, v katerem so objavljeni Dittmannovi obrekovalni članki, njegova somišljenica Luise Zietz: »Polni smo resničnih simpatij za ruski proletarijat, katerega trpljenje je neskončno. Nepopisno začudenje se nas loti, ko opazujemo velikansko poslopje socialistične zgradbe, katero je izvršil on s svojimi ustvarjajočimi močmi v času, ko se je moral boriti proti celemu svetu sovražnikov, pravimo« mi strahopetni družbi desnih voditeljev neodvisne socialne demokracije: Proč roke od Sovjetske Rusije, vi hinavci in izdajalci. Noben pošten delavec vam ne veruje več, ako blatite Sovjetsko Rusijo in nobeden vam ne veruje, ako jo hvalite. Odvzeli ste si maske iz bojazni pred poštenimi besedami, ki so prišle iz Moskve. Zadosti ste se pokazali kot zvesti psi kontrarevolucije starega sveta proti Sovjetski Rusiji in postavili vas bomo v vrste Lloyd Georgea, Churchilla, Milleranda, med dvorjane iz Brest-Litovskega, med Wrangle in Pilsudske in se nočemo z vami pretekati. Nočemo vaše pomoči. Ne pobotanje, temveč boj do konca, to je naše geslo proti vam, vi lakaji buržoazije, vi izdajalci nemškega in ruskega proletarijata.

(Vzeto iz moskovske »Pravde« z dne 9. okt.)

Sovjetska Rusija.

(Izvirno poročilo od očividca, ki je živel šest let v Rusiji.)

Ravno danes sem govoril s svojim prijateljem M., ki se je po 6 letih vrnil iz Rusije v svojo domovino. Razjasnil mi je vse, kake razmere vladajo v Rusiji in mi odgovarjal na vprašanja tako, da sem se zelo začudil, ko sem slišal o najlepšem redu in zadovoljnosti, ki vlada po celi ruski državi. Na kratko povedano — sovjetska Rusija je docela ovrgla sistem kapitalističnega družabnega reda in prehaja v novo dobo komunističnega družabnega življenja. Zaničevani in teptani ruski delavec in kmet sta si postavila sovjetsko republiko, v kateri sta postala svobodna in naredila s tem konec vsakemu izkoriščanju propalega carističnega sistema. Tam vlada prosta ljudska volja, v vsakem oziru se mora sovjetska vlada — sovjetski komisarji — ozirati na zahteve kmetijskega in delavskega ljudstva. Delavec in kmet sta zastopana v vseh sovjetskih ter nadzorujeta delovanje sovjetske vlade. Ni ga zakona, ne postave, ki bi se izvršila proti volji kmetijskega in delavskega ljudstva.

Meščansko časopisje vedno poroča o lakoti, draginji, uporih itd. in razkošnem življenju raznih sovjetskih komisarjev. To je laž, ki je dobro podprta in plačana od kapitalistične družbe. Sovjetski komisarji vseh vrst so postavljeni od ljudstva in njih delovanje je kontrolirano od zastopnikov kmetijskega in delavskega ljudstva. Zato je pri njih izključena vsaka sleparija, o razkošnem življenju pa sploh govora biti ne more. Ruski delavec in kmet ima dostop v vsaki urad in tudi pravico ljudske komisarje odstavljati. — Draginja in lakota je pa samo za tistega, ki ne dela, za delavca in kmeta je pa dobro preskrbljeno. Delavsko in kmetijsko ljudstvo je z življenjem in obleko preskrbljeno, strada in razcapan je le tisti, kdor ne dela — in to je ostanek ruskih kapitalistov. Ti plačujejo tako, kakor zaslužijo; 1 kilogr. kruha črnega stane za bivšega kapitalista in lenuha od 600—1500 rubljev itd., še vžigalice plačuje ta gospoda po 300 rubljev za škatljico.

Ruska industrija vstaja, polovica ruskih tovarov deluje brez prisilnega dela, — ruski proletarijat dela prostovoljno,

ker se dobro zaveda dolžnosti do dela v korist svoje družbe. (Sobotnik je znak požrtvovalnosti ruskega proletarijata.)

Sedaj naj pride na vrsto še vera, teror, rop in požig meščanskega časopisja. Kdo je uganjal v Rusiji teror? Nihče drugi kot kontrarevolucionarne bande so morale, požigale in kradle. Vzemimo si za vzgled samo rajnega generala Kolčaka, ki je s svojimi bandami pustošil po Rusiji. Cela vrsta mest in vasi priča o delovanju po delavski krvi žejnega barbara. 20.000 delavcev in kmetov pomoriti, celo vrsto vasi in trgov požgati, sovjetskim vojakom oči izdirati, nosove in posamezne dele telesa živim izrezovati in jih obešati, vse ječe napolniti — kaj pa je to? — Li je to kultura meščanske družbe? Ali ni bil upravičen ruski proletarijat in kmet v tem slučaju braniti svoje pravice z orožjem v roki, tako da je razgnal to tolovajsko bando, ki se je posluževala najgrših grozodejstev v Rusiji? Ruski proletarijat je zgrabil za orožje in pregnal vse kapitalistično roparsko svojat iz Rusije. — To je samo eden, kaj so pa uganjali še drugi njegovi bratci Vrangeli, Djenikin itd. Vsi ti bi radi oropali ljudstvu, njegove pravice, ukradli kmetu pridobljeno zemljo in upostavili kapitalistično, militaristično diktaturo proti volji ruskega naroda. Komunistični teror je storil pogin kapitalizmu, osrečil je pa mase revnega ljudstva in mu dal pravice, ki mu gredo po božji in posvetni postavi; dal je kmetu zemljo, ki je bila njegova in delavcu, kar je njegovega. Dal je prosto besedo prej zaničevanemu in teptanemu ljudstvu.

Glede vere zavzema Rusija tole stališče: Sovjetske oblasti dajo vsem veram svobodno gibanje; pregnani so bili samo tisti duhovniki in redovniki, ki so delovali v kontrarevolucionarnem smislu. Cerkev je ločena od države ter ji je dovoljeno vzgajati ljudstvo v verskem duhu, ne pa v kontrarevolucionarnem smislu. Duhovščini, ki ne deluje proti delavsko kmečki republiko, je dana popolna svoboda.

Kaj je pa z ljudsko izobrazbo? Sovjetska Rusija je ovrgla sistem carističnega šolstva ter uvedla komunistično šolo po celi Rusiji. Od 6. do 17. leta mora vsak hoditi v šolo, kjer se podučuje o politiki in gospodarstvu, poleg tega pa se navaja mladino k delu. Pisati, brati, računati itd., to je samoumevno, da se uči vsa mladina. Za starejše analfabete pa skrbijo potovalni učitelji, ki podučujejo ljudstvo po vsej državi. Toliko o tem.

Nekaj bi pa skoraj pozabil zapisati, to je preskrba invalidov in za svoje padlih vojakov. Invalide in vojne sirote preskrbuje z življenjem in obleko ter denarno podporo sovjetska vlada. — Na vprašanje, kako je z železnico, mi je odgovoril s. M., da je promet v krajih, ki niso bili opustošeni po vojni in kontrarevolucionarnih bandah, popolnoma upostavljen, tako da v vse te kraje dovaža živila in druge potrebščine.

Naj končam, ker vem, da primanjkuje »Rd. pr.« prostora. Te vrstice sem napisal le v glavnem kot poteze iz življenja ruskega proletarijata. Pisal bom še večkrat, zadovoljite se danes le s tem. Pisal sem te vrstice radi tega, da izve slovenski proletarijat resnico in vidi sliko, ki mu jo je prinesel moj prijatelj iz Rusije, kjer je bil 6 let in mnogo pretrpel pod jarmom ruskega carizma ter ga je konečno sovjetska armada z več tisoči trpinami rešila iz carističnega ujetništva. Ti, slovenski proletarijat, pa lahko narediš sodbo in se prepričaš o lažeh kapitalističnega sistema in s ponosom lahko gledaš na junake sovjetske

Rusije, ki hočejo ves proletarijat rešiti izpod kapitalističnega jarma. Zato pa, proletarci, združite in sklenite svoje vrste! Čim večja bo moč proletarijata, sramotnejši bo poraz kapitalizma.

F. J.

Jak. Žorga:

(Konec.)

Temelj komunizma.

Komunistična internacionala je internacionala dejstva, ona zbira moči zatiranega proletarijata za nasilni zlom sedaj obstoječega buržoaznega družabnega ustroja, ker ta izkorišča ogromno večino delavnega ljudstva.

Komunistična internacionala razume, da je ves demokratizem buržoazno-kapitalistične politike le na papirju in na jeziku. Utrjevati (konsolidirati) obstoječe meščanske režime in meščanske države, kakor to hoče in dela socialna demokracija, pomeni utrjevati diktaturo buržoazije nad proletarijatom mest in vasi. Zato se komunistična internacionala dejstveno bojuje tudi proti lažisocializmu, socialpatrijotom, ki s svojimi demokratičnimi frazami in z aktivnim sodelovanjem z buržoazijo pomagajo kovati nove verige za delavno ljudstvo in ga vprezajo v kapitalistični jarem.

Proletarijat se ne pusti več zajeti v zanjko, to bi dalo buržoaziji zabavo, proletarijat pa bi bil zopet za dolgo časa obsojen v še težje suženjstvo. Proletarijat ima pravico na svoji strani, toda ni še zadostne moči za uspešen boj. Zato se mora organizirati in zbirati moči za odločilno borbo za svoje končno osvobodjenje. Napram buržoaziji obdrži hladnost in vodi vztrajen, neprejeljiv razredni boj, ob istem času pa vrši svojo uspešno propagando za komunizem v mestih in v vaseh. Delavci v tovarni, mali kmetje in duševni delavci se morajo pripraviti do tega, da bodo razumeli, da je njihova osvoboditev le v komunistični internacionali, pravi domovini vsakega proletarca brez razlike narodnosti, zavetišču ročnega in duševnega delavca proti izkoriščevanju od strani kapitala in njegove vladavine.

V močni organizaciji, v medsebojni solidarnosti proletarijata vasi in mest si kuje zatirani človeški rod orožje, ki ga bo uporabil, ko nastopi veliki trenutek, da izvrši hladno svojo zgodovinsko nalogo.

Kako sleparijo socialpatrijote svoje volilce na Štajerskem in Koroškem.

Na Štajerskem in po Koroškem so socialpatrijote krošnjariji v volilnem boju s socialistično republiko, katere najzagrizenejši sovražniki so v resnici, ker cela njihova politika vodi le h konsolidaciji meščanske monarhije. S to paparolo, z blatenjem komunistov, s pomočjo meščanskih oblasti, ki so preganjale komunistične agitatorje in jim confiscirale volilne letake, zlasti pa s pomočjo laži, katero so širili po mestih in na kmetih, da namreč v Jugoslaviji ni nikjer več nobenega komuniste (razen par pijancev in kričačev v Ljubljani), potem ko se je zadnji mehikanec »komunist« Golouh vrnil v tabor koruznega socializma ter da so torej socialpatrijote edini »republikanci« v Jugoslaviji, se je izdajalcem proletarijata posrečilo dobiti 22.000 glasov za sebe.

Ti njihovi volilci bodo v kratkem sprevideli, kako grdo so jih farbali socialpatrijote.

1. Objubljevali so jim socialistično republiko, izposlovali pa jim bodo kapitalistično-fevdalno monarhijo. »Naprej« in »Ljudski glas« še besedice več ne zineta o republiko.

2. Govorili so jim o polomu komunizma v Jugoslaviji in o sijajni splošni zmagi socialne demokracije. Dobili pa so patrijote v celi državi 11 mandatov, komunisti pa 54. In še teh 11 ne bo delalo za delavca in kmeta, ampak po starem Kristanovem vzorcu — za sebe. Sicer pa teh 11 gospodov sploh utone v konstituenti. Ali se bodo prodali za denar buržoaziji ali pa bodo murali, če nočejo, da jih proletarijat spodi kot podle izdajalce iz svojih vrst, lepo slediti komunistom v boju za osvoboditev proletarijata. Mariborska »Enakost« grozno vpije o zmagi socialpatrijotov na Štajerskem, ne pove pa, da so propadli v Ljubljani, kjer jih delavci dobro poznajo, ne pove, da so podlegli na Kranjskem. Zlasti pa molči o izidu volitev na Hrvaškem, v Srbiji, Bosni, Dalmaciji. V Zagrebu so dobili komunisti okoli 4000 glasov, socialpatrijote pa 300. Razen enega mandata na Hrvaškem niso socialpatrijote dobili v vseh gori omenjenih deželah niti enega poslanca. O teh stvareh povejte kaj svojim bralcem, gospodje pri »Enakosti«.

Prihodnjič, ko bomo imeli vse rezultate v rokah, si ogledamo številno razmerje oddanih glasov v celi Jugoslaviji.

Politična sredstva slovenskih socialpatrijotov.

I.

V minulem volilnem boju so se Kristanci razgalili do nazega. V boju so izrabili najskrajnejša sredstva, ustrašili se niso najgrših volilnih manevrov. Prišel je čas, da razkrinkamo to družbo političnih brigantov, da jih bodo spoznali tudi oni, ki so jim dali pri teh volitvah glas, ker jih še ne poznajo in ker so mislili, da stoji za njimi masa delavnega ljudstva Jugoslavije in da komunistov nikjer ni. Pokazalo pa se je, da je ravno nasprotno, da so šle za socialpatrijote samo tiste mase, ki so še razredno nezavedne in ki so pristopne predvojnemu sredstvom političnega boja. Dobili so glasove tam, kjer je bil proletarijat vzgojen oportunistično, kot je to na Štajerskem ali pa kjer vlada brezobzirni teror kot je to v Vojvodini. Povsodi drugod je proletarijat raziral s tal socialpatrijote. Osamljeni stoje danes sredi rdečega morja revolucionarnih vrst jugoslovanskega proletarijata.

Agitirali so po Štajerskem, da so komunisti razbili enotne vrste jugoslovanskega proletarijata, Golouh je krošnjariji po Sloveniji z Vukovarskim kongresom, češ da pomeni on največjo nesrečo za jugoslovanski proletarijat, da bo imel za posledico najhujšo reakcijo in da so bili tamošnji delegati v službi srbskih radikalcev. Kdor je hotel videti, ta je lahko spoznal že pred volitvami, kakšna je situacija in v koliko se resnične vesti, ki so jih širili socialpatrijote in dični centrumaš Golouh. Kako misli jugoslovanski proletarijat, so pokazale volitve. Obračunal je s protirevolucionarnimi elementi, proletarijat se je postavil v vrste internacionale dejanja, v one vrste, kjer ni mesta za zajce, dezerterje in štreberje. Jugoslovanski proletarijat je jasno povedal, kaj misli o komunizmu. V bodočnosti pa bo govoril še jasneje.

Prvo načelo socialpatrijotov je bilo, da je treba predvsem oblatiti komunistično stranko, jo pokazati masam štajerskega proletarijata kot stranko profesorjev, faliranih študentov, kot stranko, za katero ne stoji nihče. Pokazati so jo hoteli kot stranko, ki vodi proletarijat samo v nesrečo. Razširjali so vesti, da

je stranka razcepljena in da bo pri volitvah popolnoma pogorela.

V svojih rokah so imeli vse strokovne organizacije, ruvali so potom Kopača po podružnicah železničarske organizacije na Štajerskem. Imeli so na razpolago ves aparat strokovnih organizacij, ki so ga izrabili do dna. Pri delavstvu se zlasti izrabljali nesrečo na Zaloški cesti, katere so dolžili komuniste. Mi smo dolgo molčali, ker smo smatrali za nedopustno, da se v političnem boju izrabljajo delavske solidarnosti. Končno smo povedali, kdo je zvalil delavstvo na Zaloško cesto, da smo razkrinkali ostudno laž in gonjo.

Staro načelo socijalpatrijotov pa je, voditi osebni boj. Oblatiti je one, ki stoje v prvih vrstah, treba jih osmešiti, postaviti jih je pred mase kot izdajalce. Kar se umazanega osebnega boja tiče, prekaša pač »Napreja« vse meščanske liste. Dosti ljudi so uničili ti politični brigantje v času, ko so se samopasno gospodovali nad slovenskim proletarijatom, ko jih je podpiral Dunaj, ki so ga informirali po svojem. Ni čuda, da se pokret pred vojno ni ganil z mesta, ko so ga vodili ljudje, katerim je bil proletarijat samo sredstvo v dosego samopasnih namenov. S srodstvi osebnega boja so delali ob priliki razkola, istih in še bolj ogabnih sredstev so se posluževali ob volilnem boju.

(Dalje).

Primorski socijalisti o volitvah v Jugoslaviji.

»Delo« (1. dec), glasilo primorskih socijalistov, ki so skupaj z italijanskimi sodrugimi organizirani v Komunistični Internacijoni, piše:

Iz danih podatkov o mandatih posameznih strank razvidimo takoj, da nima nobena stranka absolutne večine. Relativna večina najmočnejše stranke pa je zelo šibka. Stranka, ki bo hotela biti »vladna«, se bo morala koalirati in koncentrirati z drugimi strankami. In v to je poklicana zopet ali stranka srbskih radikalov ali jugoslovanska demokratska stranka. Bo to repriza komedije pokojnega narodnega predstavnštva? Naj bo! V narodnem predstavnstvu ni bilo niti enega zastopnika jugoslovanskega zavednega proletarijata. V prvem samoizvoljenem jugoslov. parlamentu je sedelo le nekaj polumeščanov, socijalnih demokratov. Toda v konstituantu pride 49 komunistov, ako še ne več. Pride 49 predstavnikov najnaprednejšega dela jugosl. proletarijata, 49 revolucionarjev, toliko zvestih bojnikov za socijalno revolucijo, toliko mož dejanja — ne besed. V konstituantu pride revolucionarna avantgarda Jugoslavije. Teh 49 poslancev delavnega naroda ni izvoljenih zato, da pomagata meščanskemu razredu graditi ustavo buržuazijske Jugoslavije, Jugoslavije magnatov, agov in begov, Jugoslavije bankirjev in verižnikov in pokornih slug anglo-francoskega kapitala. Nel Ta skupina zastopnikov delavcev in kmetov gre v konstituantu zato, da strga znanim sleparskim ljudskim zastopnikom krinko z obraza in da tu ustvari idejno podlago za bodočo Jugoslavijo delavskih in kmečkih sovjetov. Jugoslovanska socijalistična republika v okvirju balkanske federacije — to je ideal izvoljenih komunistov. — Ako ne bo tej skupini mogoče, da deluje v konstituantu, bo delovala izven nje in proti nji. Prva jugoslovanska konstituanta bodi tudi zadnja; bodi to konstituanta Kerenskega!

Zanimivo je, da so nam prva brzojavna poročila prinesla med izvoljenimi komunisti imena ravno naših najboljših mladih sodrugov. Ti sodrugji nimajo za

sabo sijajne politične karijere, kakor n. pr. razni sedanji in prejšnji ministri, člani pariške in rapalske mirovne delegacije itd. Toda oni imajo za sabo dobo poštenega in vspešnega političnega in prosvetnega dela med probujajočim se jugoslovanskim proletarijatom. Bridke izkušnje iz prvih bojev jugoslovanskega komunističnega proletarijata so jim šola. Vsi od izvoljenih komunistov so že presedeli svojo dobo v zaporih. — Dr. Milan Lemež, poslanec proletarske Ljubljane, je prvovrsten kulturni delavec, prejšnji urednik »Naših zapiskov«; Vladislav Fabjančič je urednik »Rdečega praporja«; strojevodja Marcel Žorga je glasnik komunističnih železničarjev. Hrvaški sodr. Simo Miljuš je bil organizator Saveza komunističke omlade Jugoslavije, enako na Hrvaškem izvoljeni sodrug Vladimir Čopič je pomožni tajnik pri osrednji upravi KSJ. Oba sodrugja sta bila zapletena v famozni Diamantsteinov proces, obtožena podzemnega delovanja v revolucionarni dobi 1918.

Dopisi.

Zidanmost. V 270. št. »Napreja«, tega, delavnemu ljudstvu najbolj škodljivega časopisa, se v dopisu iz Radeč pri Zidan. mostu na ostudno odljuden način sramotí zavedne delavce. Ne odgovarjamo nizkotnim elementom krog »Napreja«, obračamo se na poštene delavce ter jih prosimo in rotimo v interesu vsega delavnega ljudstva, da se že vendar zberemo in očistimo naše vrste vseh onih prostituiranih izkoriščevalcev, kateri se ogibljejo poštenega dela, ter le v sleparstvu in izdajalstvu delavnega ljudstva lovijo svoj dobri zalogaj kruha, čeprav niso vredni, da jih solnce obsije. Gadja zalega ne krepa. Na žalost in neizmerno škodo ljudstva tudi ta gadja zalega sama od sebej noče poginiti, ter zastruplja še vedno zdravo meso. Kako dolgo še? Ali smo delavci res tako brezmočni, da ne moremo tega sleparjenja vstaviti? Skrajni čas je, da se vzdramimo in enkrat resno presmatramo škodljive posledice, katere moramo prenašati na svojih ramenih vsled tega zapeljavanja in nato napravimo popoln obračun z vsemi onimi, kateri na umešten način delajo temo med delavnim ljudstvom, ter potem v temi to ubogo rajo izsesavajo. Ako ne preprečimo tega zlobnega otemnevanja, bodemo vedno izsesavani. Zato naj vsaki delavec strogo opazuje umazano počenjanje teh temo ljubečih elementov ter naj takoj opozori sodelavce, če vidi takega tihotapca na delu, ter naj se mu takoj na mestu enkrat za vselej onemogoči še nadaljne sleparjenje. Drugače ne pridemo nikdar iz te temne ječe, v katero smo delavci na hinavski način zapeljani, ter nas zvezane more molzti in izrabljovati vsaka propalica, ki vsled propadlega značaja raje na stroške drugih živi svoje ničvredno življenje. Ako hočemo doseči pošteno in lepo življenje, moramo najpreje te parasite iztrebiti, ki se jim dopade od teme živeti. Zatorej delavci, vsi na delo, v boj proti izkoriščevalcem delavnega ljudstva. Vkljub naporom teh temnjakov, za vsako ceno obdržati noč, se na obzorju že vzdiguje svetla zarja in z svetlobo prihaja do nas tudi resnica. Proletarijat se budi, spregledava in vzdiguje glavo, nočne sove pa preplašene begajo, ter se skrivajo po luknjah. Ta njihov čas je pretekkel, ker za laž in sleparstvo ni mesta pod solncem. To so volitve pokazale. Že samo svitanje zarje je pogrlo te temne jate v beg, da se skrivajo po raznih »ljudskih«, »delavskih«, »kmečkih« strankah, kaj bodo počeli šele takrat, ko vzide solnce. — — — Klicali bodo: Gore, padite na nas, hribi, pokrijte nas. —

Iz mežiške doline. Volitve so končane — Mežiška dolina je manifestirala z absolutno večino za socijaldemokrate. Dobila je 1130 glasov, SLS 800, komunisti 120 glasov, druge stranke še manje. Rudarski revirji v Črni in Mežici so se izjavili kompaktno za soc. dem. Komunisti smo dobili v Guštajnu 18 glasov, v sosednjem Tolstemvrhu 15 glasov, v sos. Prevaljah 11 gl., v Črni 13, v Mežici 4 in Dravogradu 58 glasov, kjer imamo večino. Ko bi ne bilo naše organizacije v Guštajnu, bi ne dobila naša stranka nobenega glasu, kljub toliki industriji. Naša org. šteje 60 članov, torej kot postojanka v popolnoma sovražnem morju je ni odpovedala. Da nismo dobili več glasov, je krivo mnogo dejstev. Soc. dem. so agitirali tik pred volitvami, da komunistična lista ni sprejeta in da komuniti ne bodo smeli voliti. Drugič so cel okraj poplavlili z letaki in plakati, medtem ko mi nismo dobili ničesar od nobene strani kljub temu, da smo pisali in moledovali. Zadnje noč od 27. na 28. novembra je prišel kurir iz Maribora ter prinesel letake, ko je bilo za uspešno agitacijo že prekasno, in ko so nasprotniki plakitali zadnje bajto po hribih. Tretje dejstvo je, da veliko naših somišljenikov ni imelo volilne pravice, ker se jih je neupravičeno izbrisalo zadnji moment iz imenika. Tako v Guštajnu samem jih je naš predstavnik naštel 15. Podobno je bilo tudi po drugih občinah. Veliko je bilo tudi krivo to, da je občina Kotlje volila v oddaljenem Guštajnu, zaradi tega jih sploh veliko ni šlo volit. Iz občine Kotlje jih je prišlo le 50%, iz Tolstega vrha tudi 50%. Ko bi ne bila tako oddaljena volišča, bi jih dobili gotovo več. Sploh pa je bila udeležba v Mežiški dolini slaba. Indiferentnost! Sedaj ko ste na Kranjskem tako sijajno zmagali, bo treba prijeti pri nas. Sedaj, ko je tukajšnji proletarijat izvedel polom socijaldemokracije na Kranjskem in v Hrvaški, je masa frapirana. Čutijo, da so izolirani. Sedaj vsaj vidijo, da komunizem ni fraza!

Cerknica pri Rakeku. Tukaj so v nedeljo dne 21. p. m. orožniki po nalogu komisarja politične ekspoziture, na poseben način reševali državo Aretirali so namreč referenta iz Ljubljane, ki je prišel, da poroča na shodu, katerega je naznanila komunistična stranka. Zaradi plakatov, katere je imel pri sebi za shod, je bil ovaden in postavljen pred sodnijo, ker so smatrali stavek »Živela sovjetska republika« na istih, kot državi nevaren čin. Sodnik je izjavil, da ne ve, da bi bila komunistična stranka priznana ter da bi imela kandidatno listo, da ne more biti dovoljeno za to stranko agitirati, ker komunisti hočejo državo zrušiti. Šele po štiriurni dolgočasni razpravi je izrekel oprostilno razsodbo. Namen te dolgotrajne procedure je bil očividno ta, da se je protipostavno zadržalo referenta, da ne bi mogel priti na shod, ki je bil sklican za popoldne ob 3. uri v 4 ure od Cerknice oddaljeni kraj Stari trg. Tako je izvajala politična oblast v Cerknici zakon o volilni svobodi Dr. Žerjav se je vozil tam okoli v avtomobilu, komunističnega referenta so pa aretirali. Toda vkljub burji in snegu je dospel referent ob 5. uri v Stari trg, kjer so ljudje vstrajno čakali na govornika, zabavali so se med tem na shodu demokratov, potem pa so prišli vsi na komunistični shod, kateri je izborno uspel. Socijaldemokratom se v tem okraju ni delalo prav nobenih ovir.

Invalidni dom - Dolenjske Toplice. Pod nasajenimi bajoneti smo stali rama

ob rami, tovariš s tovarišem. Nas niso vprašali, imamo očeta ali mater, žena moža ali otroci očeta. Pustiti smo morali vse, danes pa nam jemljejo volilno pravico in pravijo, da smo občinski berači. Hvala vam zato, ker znate tako ceniti vojne invalide, ki smo za vas dali svoje ude in zdravje. Tako skrbi za nas mati Jugoslavija, ki smo vsi nagi, bosí in raztrgani, da se človek sramuje pokazati ljudem, ki nas imajo za roparje in tatove. Potrežba je taka, kakor jo imajo cigani, ne pa invalidi, ki so vam žrtvovali vse. Srajce imamo umazane, da so za na gnoj. Obetajo nam zlato in srebro, pa še svinca nam ne dajo. Dali so nam take obleke, da pokajo na životu, če jih oblečeš. Postelje nikdar poslame in prerahljane. Sestra, katero imamo, se samo sprehaja in ne pogleda nobenega bolnika. Zato se lepo zahvalimo taki sestri. Dali smo vam vse, ohranili so samo to klaverno življenje, da vam bomo vedno ležali na vaših dušah kot očetek, da smo vam bili zdravi in močni le sredstvo, sedaj pa, ko smo pohabljeni, nas ne smatrate za ljudi.

Invalidi.

Leoben v Nemški Avstriji. Z največjim veseljem čitam poročila o zmagi jugoslovanskega proletarijata. Čestitam jugoslovanskim delavcem k njih zmagi pri volitvah in tolikemu napredku. Le naprej tako, potem bo popolna zmaga kmalu naša. Moja želja je, da tudi slovenski delavci in kmetje pridejo do svojih pravic in to je mogoče le tedaj, ako bodo delavci in kmetje združeni, korak za korakom naprej stopali. Naj živi zmagonosni proletarijat Jugoslavije! Naj živi jugoslovanski komunizem! To je želja od preganjanega sodruga, ki je kot žrtev pri generalni stavki moral zapustiti Kočevje in se podati v Nemško Avstrijo, zapustiti ženo in otroke, ki še zdaj bivajo v Kočevju. Upam pa, da bom tudi jaz dobil zadoščenje in še v Jugoslaviji naprej naše ideje razširjal. Pozdrav vsem sodrugom in sodružcam, posebno pa vodteljem naše stranke komunistov.

P. R.

Razno.

Volilna »agitacija« socijalpatrijotov.

Med drugimi sredstvi, ki so stala težke stotisočake, v boju proti komunizmu za meščansko diktaturo so pri volitvah izdali socijalpatrijotični najeti agentje kapitalizma po dunajskem vzoru svojo »krvavo sekuro«, kjer so prinesli sledeči »partecetel« komunizma.

Zaničevani od vsega razredno zavednega delavstva naznanjamo podpisani in globoko potrti premnulosti našega nad vse ljubljenega in zablodenega

KOMUNIZMA.

Umrl je vsled zdrave pameti vseh poštenih ljudi in zapustil mnogo »voditeljev« na grobu svojih sanj.

Prosimo tihega sožalja.

Prijatelji Kavčiča, Nachtigala in Toni Gmajnerja.

Kvalificirani kandidatje štajerskega okraja: **Klemenčič, Fabjančič in dr. Lemež**, nepopisani listi.

Vsi godrnjači in kverulantje.

Jaka Žorga, Pepi Petrič, nezakonski sin. bogati stric.

Najeti plačani agentje buržoazije, gospodje socijalpatrijote, so dobili navzlic vsem skrajnim podlostim, vsej bombastični agitaciji, navzlic ameriškim milijonom, pomoči iz Avstrije in aktivni

pomoči meščanskih oblasti v celi državi le 11 mandatov, delavsko-kmečka stranka komunistov, proti kateri se je zrotila cela buržoazija in vsi njeni najeti psi, katero so z vsemi silami preganjali, ji zaprli čez 200 agitatorjev, sežigali letake itd., pa 54 mandatov.

Za koga velja »partecetel«, gospodje socijalpatrijotični detektivi?

Izid volitev na Štajerskem.

Po najnovejših poročilih je mariborski glavni volilni odbor odvzel naši stranki kvalificirani mandat na Štajerskem in ga prisodil socijalpatrijolu. S tem bi bil izvoljen od komunistov na Štajerskem samo sodrug Koren. Zahtevali bomo v verifikacijskem odseku točno revizijo volilnih rezultatov na Štajerskem kakor tudi na Kranjskem, ker marsikaj, izgleda, ni ostalo — brez pomete.

Izvoljeni komunistični poslanci v Sloveniji so sledeči:

1. Milan Lemež, uradnik, Ljubljana.
2. Marcel Žorga, strojevodja, Ljubljana.
3. Valentin Mlakar, rudarski strojnik, Zagorje.
4. Vladislav Fabjančič, urednik »Rdeč. Praporja«, Brezovica pri Ljubljani.
5. Miha Koren, zlatar, Trbovlje.

Razen tega je izvoljen sodrug L. Klemenčič, pokr. tajnik, kom. Stranke za Slovenijo, v Kumanovu.

Komu so bili ukradeni glasovi pri volitvah? Klerikalci vpijejo, da v celi Sloveniji par klerikalcev ni bilo vpisanih v volilni imenik. Mi pa lahko povemo, da več t. soč. komunističnih volilcev ni bilo sploh vpisanih ali pa napačno. Tako n. pr. v Devici Mariji v Polju ni bilo vpisanih okoli 70 naših volilcev, na Brezovici 58, v Naklem 22 itd. Tako je povsod. Gospodje klerikalni župani bodo dajali za te zločine trd odgovor.

Polom bosanskih socijaldemokratov. Skupina socijaldajcev okoli »Zvona« in Šmitrana je dobila v Bosni, ki ima okoli 400.000 volilcev, samo 3664 glasov in nobenega poslanca. Od teh glasov je bilo komaj par delavskih, vsi drugi so bili, kakor pišejo bosanski listi, oddani od srbskih nacionalističnih dobroljcev. Socijalpatrijotizem je v Bosni popolnoma skrahiral. Sedaj pa se spomnite, kaj je pred volitvami pisal »Naprej« o položaju v Bosni.

Slovenska dijaška zadruga v Pragi opozarja vse one, ki nameravajo nadaljevati tekom tega šolskega leta svoje študije v Pragi in ki reflektirajo na event. podporo pri Slovenski dijaški zadrugi v Pragi, naj to javijo omenjeni zadrugi vsaj do 1. jan 1921. Le v slučaju, da jim je študij v domovini onemogočen in da jim pristojni fond dovolj prenosa že podeljene štipendije v Prago, jih bo Slovenska dijaška zadruga v Pragi v uvaževanja vrednih slučajih po možnosti podpirala.

Slov. dijaška zadruga v Pragi ima namen podpirati svoje člane visokošolce v Pragi ter jim omogočiti študij na tamošnjih visokih šolah. Je edina slovenska podpornica organizacija v Pragi in od njene podporne zmožnosti je odvisna eksistenca slovenskega visokošolca. Splošna draginja, visok kurs češke krone in splošna revščina slov. dijaka pospešno izčrpava denarna sredstva zadruge ter je ista sklenila potom svojih članov, ki gredo za božične praznike domov, nabirati v domovini prostovoljne prispevke. Prosimo vsa slovensko javnost, da posveti največjo pozornost tej, za našega visokošolca tako važni zadrugi in po svoji najboljši možnosti krepko prispeva. S. D. Z. v Pragi.

Vsemu stavbinskemu delavstvu na znanje? Ker se širijo govornice med stavbinskim delavstvom o nekem nerednem delovanju sodr. Nachtigala za časa njegovega predsedovanja pri osrednjem društvu stavbinskih delavcev v Ljubljani, izjavljamo, da ni na tem resnice in prosimo, da se take govornice ne trosijo več med stavbinskim delavstvom. Za njegovo delovanje mu izrekamo zahvalo. — Ljubljana, 5. decemb. 1920. I. Kokalj, Laško; Polše Anton, Maribor; Spindler Martin, Maribor; König Peter, Ribnica na Pohorju; Volter Karl, Fala; Vrečer Ivan, Celje; Prebek Marko, Zagreb; Pogačar Jakob, Ljubljana; Kern Gregor, Kamnik; Lampič Jakob, Ljubljana; Luteršek Jakob, Ljubljana; Pascolo, Ljubljana.

Akad. društvo »Vstajenje« vabi vse člane in somišljenike na občni zbor, ki se vrši dne 11. decembra 1920 ob 8. uri zvečer na Turjaškem trgu št. 2.

Popravek g. Kosma in Kramarja iz Trbovelj. Prejeli smo dopis od društva zasebnih uradnikov od skupine Trbovlje in od prizadetih gospodov prošnja, da prekličemo vsebino članka »iz Trbovelj« od 27. okt. Dasiravno ta nam poslani preklic ne odgovarja tiskovnemu predpisu, ga objavljamo, ker hočemo pustiti vsakomur možnost, da se brani. Konstatirati pa moramo, da ta preklic ne vsebuje ničesar drugega kot zaničanje dejstev, navedenih v dotičnem dopisu, ne prinaša pa nobenih konkretnih protidokazov. Torej si lahko vsakdo ustvari svojo lastno sodbo o zadevi. Preklic glasi:

»Ni res, da nalagata omenjena uradnika delavkam težka dela ter da bi vsled tega prišlo pri delavkah do poškodb, kakor tudi ni res, da bi morala ena delavka delati za dve osebi.

Ni res, da požene eden ali drugi napadenih delavke v najtežje in najslabše delo, če ne ugodni delavka njegovemu poželenju ter v celoti preklicujemo resničnost članka.

Dijak, kateremu je odpovedala neka znana ljubljanska rodbina sobo radi trdnega komunističnega prepričanja, prosi somišljenike, če bi se kdo našel, ki bi ga vzel pod streho. Oglasi se prosijo pod »Dijak komunist« na uredništvo »Rdečega Praporja«.

Mednarodni pregled.

Švedski proletarijat za Komunistično Internacijo.

(Stockholm, 28. novembra.) Leva socijalistična stranka v Göteborgu se v močno obiskanih zborovanjih podrobno peča z moskovskimi pogoji. Resolucija Fr. Strömesa, ki zahteva brezpogojni sprejem vseh pogojev za vstop v Internacijo, je bila sprejeta z dvetretinsko večino. (Rosta, Wien.)

Švicarsko delavstvo za III. Internacijo.

(Ženeva, 27. novemb.) Potem ko je Paul Graber nastopil proti priključitvi k III. Internaciji in se je Humbert-Droz zavzel za brezpogojni sprejem vseh 21. točk moskovskih pogojev, se je generalno zborovanje ženevske socijalistične stranke s pretežno večino izjavilo za brezpogojni vstop v III. Internacijo.

Alzaški socijalni demokrati za III. Internacijo.

(Strassburg, 1. dec.) Kongres štrasburške socijaldemokratske stranke je s 675 proti 269 glasovom sprejel resolucijo, predlagano od Cachina, Frossarda in od komiteja III. Internacije, s katero se brezpogojno vstopa v komunistično Internacijo.

Brezposelnost v Ameriki.

Industrijska kriza v Združenih državah postaja vedno resnejša. Število tamošnjih brezposelnih se cení na 2 do 3 milijone.

Štrajki na Poljskem.

(»Rosta«, Belgrad.) (Lodz, 1. decembra.) V 120 podjetjih je stopilo v stavko 150.000 delavcev.

Rusko-poljska pogajanja.

(»Rosta«, Belgrad.) (Riga, 1. dec.) Mirovna pogajanja v Rigi se nadaljujejo. Gospodarska in finančna komisija sta imeli drugo sejo. Obolenski, član ruske delegacije, je izjavil: »Rusko-ukrajinsko odposlanstvo smatra upostavitve trgovskih zvez kot najgotovješo podlago za mirne odnose med Sovjetsko Rusijo in Poljsko, četudi za sedaj trgovina s Poljsko ne bo prinesla velikih koristi. Upostavitve teh zvez je potrebna že zaradi upostavitve trgovskih odnosov z Anglijo.

Obe komisiji sta sklenili pohiteti z delom. Poljski delegat Strassburger je odobral govor Obolenskega. Na prihodnji seji se bo obravnavalo o izmenjavi beguncev in vjetnikov.

Mednarodni kongres rdečih strokovnih organizacij.

Januarja 1921. l. se vrši v Moskvi mednarodni kongres vseh onih strokovnih organizacij, ki stojijo na stališču III. Internacije.

Romunija se približuje sovjetski Rusiji.

Bukarešta, 30. novembra. Časopisje piše splošno, da je sovjetska vlada zaradi krepkega stališča v vojaškem pogledu edino kompetentna oblast, s katero se je treba pogajati.

Usoda Vranglove armade.

Konstantinopol, 30. nov. Tukajšne bolnišnice in barake so prenapolnjene z bolnimi in ranjenimi begunci Vranglove armade. Samo majhen del je lahko dobil streho. Veliko jih je bilo poslanih v Jugoslavijo.

Kriza v japonski svilni industriji.

London, 30. nov. Iz Tokia poročajo, da so japonski fabrikanti svile ustavili vse tovarne zaradi naraščajočega pada cen svilnim produktom.

Avstrijski levi socijalisti za pristop k Tretji Internaciji.

Dunaj, 29. nov. (L. W.) Ustanovnega zborovanja nove delavske stranke levih socijalistov Avstrije se je udeležilo 152 zastopnikov iz Dunaja in dežele. Nemški poslanec Stoeker, zastopnik levih socijalistov Nemčije, in Nausen, zastopnik levih socijalistov Norvegije, sta prisostvovala zborovanju kot gosti in sta govorila v prid III. Internaciji. Poročevalec dr. Frey je predlagal, da se potrdi sklep iz 12. novembra v svrhu ustanovitve stranke levičarjev in da se pristopi k Tretji internaciji. Nadalje se je sklenilo na zborovanju, da se poveri izvrševalnemu odboru nalogo, da se pogaja s komunistično stranko v svrhu združitve obeh strank. Vsi predlogi in sklepi so bili sprejeti.

Reakcija v Španiji.

Pariz, 28. novembra. Iz Barcelone javljajo, da so pod pretvezo atentatov, ki jih pripisujejo sindikalistom, zaprli 64 strokovnih voditeljev.

Lenin o političnem položaju.

Moskva, 25. novembra. Na strankini konferenci, ki se je pred kratkim sestala, je Lenin imel govor, v katerem je rekel, da je sedaj po Vranglovi porazu in po miru s Poljsko dana možnost, da si delavci in kmetje opomorejo iz svojega težavnega položaja. Lenin je opomnil,

da so vsi napadi francoskega imperijalizma doživeli končni poraz, ki je pospešil gospodarski polom celega sveta.

Zunanja trgovina sovjetske Rusije.

Moskva, 28. novembra. Iz Nizozemske in Danske prihajajo v sovjetsko Rusijo velike množine cinka, svinca in premoga. Iz Švedske in Estonije uvažajo papirnate izdelke.

V Murmansk so prispele tri ameriške ladje s premogom. Do konca novembra pričakujejo še 9 parobrodov z ameriškim blagom.

Obnova Rusije.

Moskva, 28. novembra. Smotrene revolucionarne odredbe so produktivnost tekstilne industrije rdečega Petrograda toliko zvišale, da je dosegla predvojno višino.

V kijevski okolici so našli velika ležišča rjavega premoga. Odprli bodo več rudokopov.

Ljudski prehranjevalni komisariat ukrajinske sovjetske republike razpolaga že z nad 30 milijoni pudov žita.

Kulturno delo v sovjetski Rusiji.

Moskva, 23. novemb. Desetletnica Tolstojevove smrti se je slavila po celi Rusiji, prirejali so zborovanja in predavanja. V Moskvi so odprli državni muzej, ki nosi njegovo ime.

Razstava za ljudsko vzgojo.

V bivšem zimskem dvorcu v Petrogradu se je otvorila razstava za ljudsko vzgojo. Ta razstava dokazuje rezultate delovanja ljudskega komisariata na polju ljudske vzgoje, za katero je Sovjetska Rusija storila v zadnjih treh letih več kot vsaka zapadna evropska država v sto letih.

Ljudska izobrazba.

V svrhu širjenja tehnične izobrazbe o prometu med prebivalci Sovjetske Rusije se ustanovi na številnih železniških postajah muzeje. Oddelek za tehniška dela bo opremljen vsako postajo s potrebnim materialom, da si zamorejo ukaželjni delavci prisvojiti zadostne tehnične izobrazbe.

Prehrana.

Večkrat obelodanjeni statistični podatki o prehrani v Rusiji kažejo dovolj jasno intenzivno delo sovjetov na polju gospodarske obnove. Ustanovili so številne nove tovarne in zvišali produkcijo v starih. V splošnem je prehrana ljudstva zagotovljena. Iz kubanske pokrajine prihajajo jako zadovoljiva poročila o poljskih pridelkih. Kozaki oddajajo sovjetskim oblastim več žita, kakor se je izračunalo. Do sedaj je bilo oddanih 110 milijonov pudov krompirja.

Pokrajinsko tajništvo Saveza s. i. t. r. i. s. J.

sklicuje tem potom člane podružnice »Spodnja Šiška«

na

Izvanredni občni zbor

ki se vrši

v soboto dne 11. t. m. ob 6 h zvečer v gostilni pri Šternu v Sp. Šiški.

DNEVNI RED:

1. Poročila; 2. Priglas članov; 3. Volitev odbora in 4. Raznoterosti.

Sodrug! Dolžnost in interes vseh tistih, ki se zavedajo potrebe enotne in močne organizacije je, da se občnega zbora udeleže in za njegov mnogobrojni obisk agitirajo.

Sodrug!

Danes zvečer vsi v Union na zabavni večer!